

OPUSCULUM XXV.

I S A A C I

N E W T O N I

A D

DANIELIS PROFETÆ
VATICINIA,

NEC NON

SANCTI JOANNIS

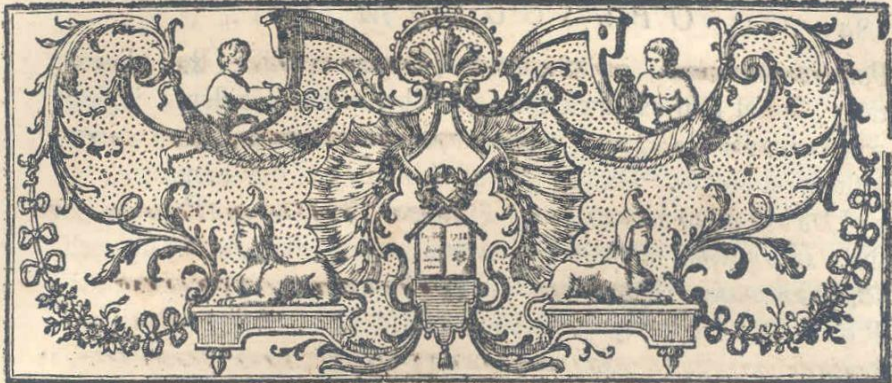
APOCALYPSIN,

OBSERVATIONES.

Ex Anglicâ linguâ in Latinam convertit &c.

GUILIELMUS SUDERMAN.

Mihi de hocce opusculo sepius injeeta religione,
primo expurgandy, ab innumeris quibus
scatebat erroribus, deinde plurimis chartis
muletandum duxeram, quatenus ea, me-
ram expositionem, legentibus daret. Sed cum
subinde novus exoriretur scrupulus, animum
infrigante ea, quam bullam dicunt in Coena
Domini, quod omnis fere Europae subscribere
judicio non auderem, bullam hujusmodi iamdu-
dum explodentis, primo quia non quo ad par-
tes omnes in Hispanijs repugnata, nec ab execu-
tione nisi unius vel alterius Capituli supplicari, veris-
tis id attestantibus auctoribus; deinde, quia mori-
bus, et vni admissa et approbata, firmata iam et
stabilita, pio vinctu consensu videbatur: ergo quan-
doquidem dissipare Chartas, perniciem toti affere-
bat volumini, non vique stilly jmitere transver-
sum, neque littera perperua funditus evertere
sensum, vel ipsa deformitate libri, quidquam mora-
tus sum.

OBSERVATIONES
A D.
DANIELIS PROFETÆ
VATICINIA.

CAPUT PRIMUM.
INTRODUCTIO.

De Scripserunt Collectores Librorum Veteris Testamenti

~~Una Manassæ Regem Scythiarum~~
Domo Domini posuisset, atque in du-
~~bus ejus altis modis exornatis adifi-~~
ficasset Altaria, nec non incantationi-
~~bus ac magicis artibus & Pythonicis~~
sefe dedidisset (a), magnæque suæ
~~impientie causa ab Assyria Rege,~~
Assyria Rege, exercitu illum adorto,
~~captivos abduci fecisset Babylonem,~~
liber Legis ad undecimum usque an-

Liber Le-
gis, qui
nunc extat,
idem est
quo usus
Jofias.

~~non nepos ipsius Joas fuit perditus. Quomodo cum Hieronimo~~

Idem ille Legis liber conservatus est, ac per manus posteris traditus, à Samaritanis, adeoque à decem Tribubus, antequam abducerentur captivæ, receptus. Cum enim hæ abductæ essent, non edocuit de Babilonis jussu Regis Assyriorum aliquis ex captivis Sacerdos, qui novos Samarie incolas ritum Dei ejus terræ doceret (a). Deinde ab his Sacerdotibus Samaritanis acciperunt Pentateuchum, ut qui Legem, sive ritum, Dei ejus terræ, quem ipsos hæc decem Tribus non noverant. In eâ quippe religione, quæ in ipsos docuit, persisterunt, addito illi suorum Deorum cultu. In eo autem quod ad ordinem pertinet, ut uterque Legis liberum genuinâ ac antiquâ Hebraarum litterarum formâ conservârent; dum decem Tribus solique Sacerdotes veteres, illam formam Chaldaicam mutarent, quod Babylone didicerant.

Quia, igitur, Pentateuchus non Legis liber, tam habetur, quæ decem Tribubus receptus fuerit, sequitur utrasque illum recepisse priusquam in Babilonem discessissent. Postquam enim ab eis receptu acceperunt leges, sed, in dissidio mansere. Nec Juda Israël emendare, ut non in Babilone, non Israhel in Syria, emendare valuit. Pentateuchus, igitur, Legis liber erat temporibus David, non ante, non post. Quia decem Tribus & Samaritanæ habebant ab hisce Regibus ex hujus libri præscripto ordinata sunt; ejusdemque libri Legem præcepit David (b) septuaginta annis postmo, populum monens ut ad Dei Legem attendat. Narrans enim quod non edocuit illi ipse deus, multa historia citat in Exoda & Numeris.

Regum Idumæe genealogia priusquam regnaret Rex posteris Israël in Idumæa conscribitur (c); Hæc Idumæa, itaque non integer, eâ quâ nunc existat formâ, perscriptus fuit, antequam regnaret David. Scilicet autem, ut Regum genealogiam ad se referre que tempora notavit, adeoque prius scripsit quàm DAVID perdomisset Idumæam. Quia Pentateuchus hec omnia de populo Dei historia, & hac quidem ex variis collectâ libris; quales fuere His-

Idem librorum Samaritanis traditus, ab his posterius Tribus nationibus Juda & Samaritanis litterarum formam mutarunt.

Idem librorum Legis usque David & Salomone.

Pentateuchus & libri Regum ex Moysi conscripti à David.

(a) 2 Reg. XVII. 27, 28. 32, 33.

(b) [Psalmus, ut habet inscriptio, est Asaphi].

(c) Genes. XXXVI. 31.

~~his evocantur. Deinde in unum hunc hominem una gratia in unum ditione.~~
 A Cataphrygibus hæc dogmata, atque hi ritus, ad posteros fuere
 propagati. ~~Historiam, quippe iniquitatis, per se patet, ut~~
 fabris Apostolorum, in Gnosticis; fortissimè operari perstitit in
 sum propagine. ~~Tertium, quod Cataphrygibus, quod per se patet~~
 in erat, donec vir ille peccati palam fieret; ejus adventus est
~~indignus operis, ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 Eudacibus prodigiis, atque omni seductione iniquitatis (a); Chris-
 tianis, ~~placitis, ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 LITuanvis, enim, Provincialibus Conciliis, huic Cataphrygum
 PROpheta, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 TUS en tunc, Romanis Imperatoribus Christianæ Religionis pro-
 Iconicis, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 & Joī saltem professione, ad Ecclesiam transeuntibus, his Cata-
 Monachos, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 uterque morēsque, cum veteribus placitis, Religionem in externis
 habebat, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 conde convenire visa sunt: quapropter facile se Cataphrygibus Chris-
 copis, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 noti, constabilièrunt. Atque hac ratione contigit, ut intelligen-
 Quæ, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 naoribus Sæculis, sustinuerant, & parvo fuerant sublevati auxilio,
 In, ~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~
 conversione, in novas inciderint vexationes, ut purgarentur ab iis
~~ut per se patet, ut in unum ditione, ut per se patet~~

Rex non
 sicut
 Feminu-
 rum.

(a) 2. Theff. II. 7-9-10.

(b) Coloured over.

